

[Finansministeren.]

disse problemer. Det gør vi nu, og det er de fire partier enige om. Derfor må man alt i alt sige, at der er meget, meget lidt — for ikke at sige slet intet sagligt grundlag for de konservatives ændringsforslag om § 54 eller forslaget om klageinstansen.

Jeg skal ikke benytte lejligheden her i dag til at gå nærmere ind på de mange forskellige ting, der i øvrigt er rejst under behandlingen. Jeg vil bare trække et par hovedlinjer op. Formålet med den revision af kildeskatteloven, som finder sted i denne omgang, er to ting: det ene er, som jeg allerede har nævnt, at nå frem til et system, der formindsker restskatterne. Det er altså § 54 med adgangen til for finansministeren at runde op på procenterne i relation til det forslag, som Poul Dahlgaardudvalget har stillet — men vi går ikke helt så langt som Poul Dahlgaardudvalget — og også dette med aktieudbytterne tilsigter at formindske restskatterne.

Det andet er, at vi skal videre med den særskilte beskatning af hustruindkomsten. Her kan man, som hr. Lembourn tillod sig det, sige, at det er et lille skridt på vejen. Men der blev slet ikke taget nogen skridt under den forrige regering i retning af at videreføre den særskilte beskatning af hustruindkomsten, så jeg er ikke ked af, at det er mig, der nu tager dette spørgsmål op igen. Vi viderefører den særskilte beskatning ved en udvidelse af området for de indtægter, som falder ind under enkepensionen og en række ydelser efter revalideringsloven. Det er dog to vigtige områder, hvor man udvider den særskilte beskatning, og de findes i selve lovforslaget. Dernæst gennemføres nu ved ændringsforslag delingen af folkepensionerne og invalidepensionerne, så der bliver særskilt beskatning på hele pensionsområdet. Det er også et meget betydeligt fremskridt i retning af særskilt beskatning. Endelig for det fjerde gennemfører vi i forbindelse med det lovforslag om særskilt beskatning, der kommer til behandling i næste uge, en ny regel for legater og hædersgaver, således at man også på dette område opnår en helt selvstændig og særskilt beskatning af hustruindtægten. Altså fire meget væsentlige fremskridt på området særskilt beskatning. Man kan, som hr. Lembourn sagde, mene, at det er et lille skridt på vejen. Det

er i hvert fald en begyndelse, og kan vi komme videre, skal vi også nok tage fat på det.

Jeg skal som sagt ikke ved denne lejlighed — også i betragtning af, at det er fredag i dag, og at man gerne vil hjem — gå ind på, hvad de forskellige ordførere har sagt i dag. Jeg vil slutte med endnu en gang at takke de fire partier, fordi de er gået ind for ikke alene lovforslaget, men også for ændringsforslagene, og håbe, at det er udtryk for, at vi på baggrund af Poul Dahlgaardudvalgets betænkning om kildeskatten herefter kan få en mere saglig og en mere teknisk betonet diskussion af kildeskatten og få afpolitiseret den megen strid, vi ellers har haft om disse tekniske problemer.

Lembourn: Hr. Jens Foged sagde, at han over for den forrige regering havde stillet et forslag af samme art som det, vi har stillet, og at det ikke var blevet så vel modtaget. Dertil kan man kun sige: ja men så er vi altså åbenbart blevet klogere. Jeg kan i grunden ikke rigtig forstå, at hr. Jens Foged, når han ville komme med et sådant forslag over for den forrige regering, ikke har villet komme med det over for den nuværende.

Hr. Bernhard Baunsgaard og andre ordførere har været inde på problemet om aktieudbytterne. Jeg vil gerne sige især til hr. Bernhard Baunsgaard, som fremstillede det sådan, at vi havde stillet forslag om at stille aktieejere bedre, at det slet ikke er tilfældet. Det, vi har ment, er, at man ikke nu skulle røre ved den sag, fordi den ikke var undersøgt tilstrækkeligt. Alle vi, der sidder i skatteudvalget, ved jo, at forholdet var det, at næsten alle var enige om, at der var uafklarede problemer, og at kun et enkelt parti forhindrede os i at få denne sag klaret ordentligt op.

Til hr. Lütken: vi vil naturligvis ikke afskaffe den klageinstans, der eksisterer. Det, vi vil have, er en folkevalgt klageinstans over den kommunale. Det er den appel til en folkevalgt instans, som vi mener er afgørende. Det er heller ikke rigtigt, når hr. Lütken siger, at vi ikke er interesseret i at skaffe overensstemmelse mellem betalt og endelig skat. Vist er vi da det. Det, vi er interesseret i, er, at skatteyderen ikke bliver stillet ringere, end han er stillet i dag.